

Світлій пам'яті професора ХОМІНСЬКОЇ Зінаїди Борисівни

11 квітня 2016 року після тяжкої недуги пішла з життя доктор медичних наук, професор, завідувачка лабораторією ендокринології ДУ «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології Національної академії медичних наук України» Хомінська Зінаїда Борисівна.

Зінаїда Борисівна Хомінська народилася 25 січня 1944 року в селищі міського типу Погар Брянської області в родині доктора медичних наук, нейрогістолога, в подальшому – професора, завідувача лабораторією патоморфології Київського НДІ нейрохірургії Бориса Степановича Хомінського і педагога Феонії Євсєєвни Хомінської. Продовжуючи сімейну традицію, вибрала справою свого життя медицину. Її трудова діяльність почалася після закінчення у 1968 році Київського медичного інституту за спеціальністю

«Педіатрія», і протягом майже 5 років Зінаїда Борисівна працювала дільничним лікарем-педіатром дитячої поліклініки Жовтневого району м. Києва. З 1972 року і до кінця своїх днів її наукова та практична діяльність пов'язані з Інститутом педіатрії, акушерства і гінекології, де вона спочатку навчалась в аспірантурі, потім пройшла всі щаблі професійного росту – молодший науковий, старший науковий, провідний, головний науковий співробітник, а з 1999 року – завідувачка лабораторією ендокринології.

Зінаїда Борисівна була гідною вихованкою української ендокринологічної школи. Її науковим керівником була доктор медичних наук професор Т.Д. Травянюк.

Наукові проблеми, вирішення яких протягом усього життя займалась Зінаїда Борисівна, були присвячені перш за все актуальним питанням перинатальної ендокринології. Тема кандидатської дисертації, яку вона захистила у 1977 році, була присвячена дослідженню обміну стероїдних гормонів у вагітних із захворюваннями печінки та жовчовивідних шляхів. Тема докторської дисертації (1990 р.) була спрямована на клініко-експериментальне вивчення особливостей функціонування деяких ендокринних органів матері і плода при гіпоксії у вагітних з різними формами акушерської та екстрагенітальної патології (вроджені та набуті вади серця, гіпертонічна хвороба, гестози вагітних та ін.). Наукові пошуки З.Б. Хомінської охоплювали широке коло актуальних проблем загальної та акушерсько-гінекологічної ендокринології і включали такі фундаментальні напрямки науки, як стрес, гіпоксія та вагітність, ендокринний стан жінки в онтогенезі за умов фізіології та патології, а також такі питання прикладного характеру, як гормональні критерії діагностики, оцінки ефективності терапії та профілактики акушерської та гінекологічної патології при дії різних негативних екологічних чинників, зокрема радіаційного випромінювання та йодного дефіциту, професійних шкідливостей та різноманітної соматичної патології. Значне місце посідали розробки з питань профілактики та прогнозу розвитку гормонально зумовленої гінекологічної та акушерської патології, використання гормональних методів для пренатальної діагностики стану плода, ендокринних змін в системі мати-плацента-плід. Її наукові досягнення стали значним вне-

ском у вирішення проблеми збереження та відновлення репродуктивного здоров'я жінок. Вони сприяють зниженню частоти ускладнень вагітності та пологів, зменшенню частоти первинної і вторинної безплідності та знайшли відображення у більш ніж 210 публікаціях наукового та навчально-методичного характеру, з яких 4 монографії, 3 методичні рекомендації, 25 патентів на винахід та корисну модель.

З.Б. Хомінська значну увагу приділяла підготовці та вихованню молодих наукових кадрів за спеціальностями «Ендокринологія», «Педіатрія», «Акушерство і гінекологія». Під її керівництвом виконано 6 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата наук. Вона систематично допомагала аспірантам та здобувачам ДУ «ІПАГ НАМН України»

у виконанні докторських та кандидатських дисертацій, проведенні лабораторних досліджень, науковій інтерпретації отриманих результатів. Була членом спеціалізованої вченої ради ДУ «Інститут ендокринології та обміну речовин ім. В.П. Комісаренка НАМН України», неодноразово виступала у якості офіційного опонента та рецензента на захистах кандидатських і докторських дисертацій, була рецензентом проблемної комісії МОЗ та НАМН України «Педіатрія», членом Ради експертів НАМН України з лабораторної діагностики. Як один з найкращих спеціалістів країни в галузі ендокринології репродукції брала активну участь у проведенні циклу лекцій на курсах інформації і стажування з сучасних питань гінекологічної та акушерської ендокринології для лікарів та науковців.

У пам'яті всіх, хто знав Зінаїду Борисівну, вона залишиться не лише як високопрофесійний науковець, але і як всебічно обдарована, широко освічена, глибоко порядна особистість з широким світоглядом. Вроджена інтелігентність, яка передалась від батьків, а її дідусь був земським лікарем, одна з бабусь – випускницею московського інституту шляхетних дівчат, формували в ній багатогранну особистість, яка прекрасно розумілась не лише на медицині, але і в питаннях філософії, біології, літератури, історії, релігії, мистецтва. Здається неймовірною здатність однієї людини вмістити весь спектр знань та інтересів, якими володіла Зінаїда Борисівна. Вона була одним з найактивніших членів товариства книголюбів, прекрасно знала історію Києва, регулярно проводила екскурсії для співробітників інституту та гостей нашого міста не лише з нашої країни, але й вчених з-за кордону. Її вірші та есе викликають почуття захоплення глибокою духовністю. Спілкування з нею завжди було цікавим, яких би проблем це не стосувалося. Енциклопедичні знання Зінаїди Борисівни завжди вражали оточуючих.

Світла пам'ять про колегу, прекрасну, доброзичливу, чуйну людину, вченого, дослідника назавжди збережеться в наших серцях.

Колектив співробітників ДУ «Інститут педіатрії, акушерства і гінекології НАМН України»